

Avropa Parlamentinin “erməni soyqırımı” ilə bağlı qəbul etdiyi qətnamə siyasi motivlərə əsaslanır

Sözdə insan hüquq və azadlıqlarından dəm vuran, siyasi eqozizmle yeni müstəqil dövlətlərə “demokratiya dərsi” vermək istəyən Avropa Parlamenti (AP) bu gününə və gələcəyinə qara ləkə kimi yazılacaq hüquqi rezaletə imza atdı. Əslində, xüsusi şərhə ehtiyac yoxdur – söhbət qondarma “erməni soyqırımı” ilə bağlı adicəkilən qurumun absurd, qeyri-obyektiv qətnamə qəbul etməsindən gedir. Qondarma “erməni soyqırımı” ilə bağlı qətnamənin qəbul edilməsi ümumilikdə türk dünyasına qarşı ədalətsizliyin növbəti təzahürü oldu.

Xatırladaq ki, aprelin 15-də Avropa Parlamentinin Avropa Liberal Demokratlar Alyansı adından bir neçə parlamentarın (Jan-Mari Kavada, Maryel de Sarnez, Xuan Karlos, Girauta Vidal, İvan Jakovçiq, Xavyer Nart, Frederik Reis, Pavel Teliçka) qondarma “erməni soyqırımı”nın 100 illiyinin ümumavropaya anımına dair irəli sürdükləri qətnamə layihəsinin müzakirələri ətrafında çıxış edən bir sıra Avropa parlamentarları belə bir “soyqırımın baş verdiyini” söyləyiblər. Onlar Türkiyəyə və bu ölkənin hökumətinə qarşı müxtəlif ittihamlar səsləndirib, soyqırımı tanımağa və Ermənistanla münasibətləri normallaşdırmağa çağırış ediblər. Hüquqi nihilizm, ifrat qərəz və aşkar siyasi səbatsızlıq nümunəsi olan bu qətnamənin qəbulu təkəcə Türkiyə və Azərbaycana, türkdilli dövlətlərə qarşı deyil, ümumilikdə bəşəriyyətə, hətta AI-də təmsil olunan dövlətlərin öz əleyhinə yönəldiyini isə xüsusi vurğulamağa ehtiyac yoxdur.

Tarixə qısa ekskursiya etsək aydın görə bilərik ki, 1915-ci ildə Osmanlı İmperiyasının ermənilərə qarşı “soyqırım” həyata keçirdiyini təsdiqləyən heç bir tutarlı fakt, dəlil, sübut yoxdur. Hələ 2005-ci ilin aprel ayında Türkiyənin o vaxtkı baş naziri Rəcəb Tayyib Ərdoğan Ermənistanın sabiq prezidenti R.Köçəryana müraciətlə qondarma “erməni soyqırımı” iddialarının araşdırılması üçün müştərək komissiyanın yaradılmasını, bu məsələ ilə bağlı bütün sənədlərin arxivlərdən üzə çıxarılmasını təklif etmişdir. Türkiyənin məsələ ilə bağlı birgə komissiya yaratmaq, arxivləri açmaq, tarixi həqiqətləri üzə çıxarmaq təkliflərinə etinasız münasibəti Ermənistanın və onun himayədarlarının zaman-zaman gündəmə gətirdiyi “soyqırım” kampaniyasının hansı çirkin məqsədlərə xidmət etdiyinə şübhə yeri qoymur. Yalnız bu məqam türk dünyasına qarşı yönəlmiş saxta ittihamların sırf siyasi motivlərə əsaslandığını, ikili standartlardan qaynalandığını tam mahiyyəti ilə aşkara çıxarır. Konkret olaraq, qondarma “erməni soyqırımı” iddiaları ermənilərin qarşıya qoyduqları 4 məkrli məqsədin həyata keçirilməsinə xidmət edir: “soyqırım”ın bütün dünyada tanıtılması; Türkiyənin “soyqırım”ı etiraf etməsi; Türkiyənin “soyqırım”a uğramış adamların varislərinə təzminat ödəməsi; Türkiyənin Şərqi ermənilərə torpaq verilməsi. Faktiki olaraq bunların hər biri Türkiyə Cümhuriyyətini sarsıtmaq, parçalamaq məqsədi güdür. Ermənilərin qeyri-hüquqi və cəfəng iddialarının bəzi dövlətlərin qanunverici orqan-

larında dəstəklənməsi əsasən geosiyasi amillərlə bağlı olub, erməniləri dəstəkləmək məramından daha çox Türkiyəyə, eləcə də dolayısı ilə Azərbaycana haqlı mövqeyində təsir göstərmək məqsədi güdür.

Ötən illərin təcrübəsi də təsdiqləyir ki, Avropa Parlamentində bu tipli qərəzli sənədlər bəzi xarici ermənipərəst dairələrin sifarişi əsasında qurumun antiəzərbaycan, antitürk mövqeli bir qrup deputatı tərəfindən hazırlanır və məhdud sayda parlament üzvlərinin iştirakı ilə keçirilən iclasda qəbul edilir. İstənilən demokratik qərarın qəbulu səs çoxluğu prinsipinə əsaslanmalıdır. Çoxluğun iradəsinə əks etdirməyən bir absurd qətnamənin Avropa Parlamenti kimi demokratik ruhlu qurumun adından yayılması da heç bir məntiqə sığmır. Avropa parlamentində iclasların keçirilməsi üçün qvorumun olmaması bu cür absurd qərarların qəbul edilməsinə imkan verir. Xatırladaq ki, 2011-ci il mayın 12-də və 2013-cü il iyunun 15-də Avropa Parlamentində 754 üzvdən cəmi 40-50 deputatın iştirakı ilə, tələm-tələsik Azərbaycanla bağlı qərəzli qətnamələr müzakirəyə çıxarılıb və təsdiq edilib. Bu günlərdə qəbul olunmuş qətnamə də qurumun nüfuzuna mənfi təsir göstərən növbəti şoudur.

Qondarma “erməni soyqırımı” ilə bağlı qətnaməyə səs verən dövlətlərin parlamentarları nə Türkiyəyə, nə digər Qərbi dövlətlərinin arxivlərində olmuş, sadəcə, siyasi motivli qərəzli və ədalətsiz sənədi rəsmiləşdirmişlər. Belə qətnamə qəbul edən dövlətlərin əksəriyyətinin Avropa Birliyinin üzvü olması da təsadüfi görünür. Siyasi müşahidəçilərin fikrincə, həmin dövlətlər belə süni maneələrlə müsəlman dövləti olan Türkiyənin təşkilata gedən yoluna sipər çəkməyə, Avropa Birliyini “xristian klubu” kimi

qoruyub saxlamağa çalışırlar. Bu da təsadüfi deyildir ki, hələ 1987-ci ildə Fransanın xüsusi səyləri ilə qondarma “erməni soyqırımı”nı tanıyan Avropa Parlamenti 2005-ci ildə həmin ədalətsiz qərarını yeniləmiş, üstəlik Türkiyə hökuməti qarşısında Ermənistanla sərhədləri açmaq tələbini irəli sürmüşdür. Həmin qərar da Türkiyənin 1915-ci ildə baş verənləri “soyqırım” kimi tanıması Avropa Birliyinə üzvlüyün əsas şərtlərindən biri olaraq göstərilmişdir. Doğrudur, direktiv Kopenhagen meyarlarından fərqli olaraq, Avropa Parlamentinin qərarları Türkiyə üçün tövsiyə xarakteri daşıyır. Amma son mərhələdə Türkiyənin təşkilata tamhüquqlü üzvlüyünə səs verəcək qurum məhz Avropa Parlamenti olmalıdır. Hər bir halda, bu cəfəng qətnamənin qəbulundan sevinən ermənilər, uduzansa bu ədalətsiz qətnaməyə səs verən ölkələr oldu.

Terroru bu gün də dövlət səviyyəsində dəstəkləyən Ermənistan isə nədənsə ən müxtəlif zamanlarda türklərə və azərbaycanlılara qarşı etdikləri qanlı əməllərə görə ittiham olunurlar. 1972-1991-ci illərdə erməni terrorçuları dünyanın əksər ölkələrində Türkiyənin görkəmli siyasi xadimlərinə, məşhur diplomatlarına və tanınmış iş adamlarına qarşı 300-dən çox terror əməliyyatları törətmişlər. Bu terror aktlarının 100-dən çoxu “Asala” terror təşkilatının “Orli”, “9 İyun” və “3 Oktyabr” qruplaşmaları tərəfindən 24 ölkənin 38 şəhərində həyata keçirilmişdir.

1988-ci ildən Azərbaycana qarşı növbəti dəfə aşkar ərazi iddiaları ilə çıxış edən Ermənistan ərazisində yaşayan azərbaycanlıları deportasiya edərkən müxtəlif vandalizm aktlarına, o cümlədən terror aktlarına əl atmışdır. Sonrakı mərhələdə bəzi dövlətlərin himayəsi və dəstəyi ilə Azərbaycan ərazilə-

rini işğal edən Ermənistan dinc əhalinin ölümü ilə nəticələnmiş çoxlu sayda terror aktları planlaşdırmış və həyata keçirmişdir. Ərazi ilhaqi məqsədi ilə terrorçuluğu və separatizmi özünə başlıca vasitə seçən ermənilər 1988-ci ildən Azərbaycanda 373 qanlı terror aktı törətmiş, nəticədə 1600-ə yaxın insan həlak olmuş, 1808 nəfər yaralanmışdır. Terror aktları nəticəsində həlak olanların böyük əksəriyyətini qadın, uşaq və qocalar təşkil etmişdir.

Qondarma “erməni soyqırımı” ilə bağlı kampaniyanın hələ bu ilin mart ayından yenidən fəal şəkildə gündəmə gətirilməsi heç də təsadüfi deyildir. Qondarma “erməni soyqırımı” ilə bağlı başlanmış kampaniyanın kökündə Türkiyə və Azərbaycana təsir göstərmək, hər iki strateji müttəfiq ölkəni prinsiplial mövqeyindən çəkəndirmək niyyəti dayanır. Ümumiyyətlə, qondarma “erməni soyqırımı” ilə bağlı cəfəng iddialar göstərir ki, regionda bir qayda olaraq qeyri-konstruktiv mövqedən çıxış edən Ermənistanın Türkiyə ilə münasibətləri normalaşdırma “səyləri” də səmimiyyətdən tamamilə uzaqdır. Əksinə, rəsmi Ankaranın Azərbaycanın maraqları əleyhinə hansısa qərar qəbul etməməsindən daha da qıçıqlanan erməni lobbisi müəyyən aparıcı dövlətlərin köməyi ilə Türkiyəyə təsir göstərməyə çalışır. Lakin Türkiyə və Azərbaycanın qırlmaz strateji müttəfiqliyi fonunda ermənilərin bu istiqamətdəki məkrli cəhdlərinin də iflasa uğrayacağına heç bir şübhə yoxdur. Türk və Azərbaycan diasporlarının son illərdəki birgə fəaliyyəti, müdafiədən fəal hücum mövqeyinə keçməsi ermənilərin saxta iddialarla dünya ictimaiyyətini çaşdırmaq cəhdlərinin qarşısını alır.

Baba TAĞIYEV,
“İrəli Azərbaycan”
İctimai Birliyinin sədri.